

Een lamledige zoon

“Waarom heb je van me gestolen zoon,” zei de vader. “Heb ik je dan niet genoeg gegeven?” De zoon haalde zijn schouders op. “Ik had gewoon meer geld nodig en jij hebt toch genoeg.” De vader voelde boosheid opkomen, maar hij kon het nog net op tijd onderdrukken. Ruzie hielp niet. Dat hadden ze al zo vaak gehad. “Waarvoor dan?” vroeg hij tenslotte. De jongen keek even op. “Maakt het wat uit? Gewoon, voor drank en voor een fuif met mijn vrienden.” De vader schudde mismoedig zijn hoofd. Zijn zoon was tenslotte pas 14 jaar. Dat ging de goede kant niet op.

Een maand later gebeurde er weer iets.

Die nacht kwam hij niet thuis. De volgende dag kwam hij pas tegen de avond in beschonken toestand het huis binnengestommeld. Zijn vader ontving hem met tranen in zijn ogen. De zoon keek hem verbaasd aan. “Is er iets?” De vader knikte. “Ja zoon. Inderdaad. Waar was je?”

De jongen haalde zijn schouders op. “Gewoon, kaarten met mijn vrienden.”

De vader zei mat: “Terwijl jij aan het feesten was is je moeder overleden. Ze vroeg nog naar je, maar ik had geen idee waar je uithing.” De zoon zocht steun bij de tafel. “Moeder? Dood?”

De vader knikte mismoedig. “Ja, zoon, je zult je moeder nooit meer zien.”

Twee jaar later kreeg de vader een bericht van de politie.

“Uw zoon is een ordinaire oplichter. Wij hebben hem opgesloten. Als u hem nog wilt zien moet u zijn boetes betalen. Anders blijft hij netjes hier.” De vader voelde boosheid opkomen, maar onderdrukte het. Dat hielp toch niet. Dus betaalde hij de rekening. Zijn zoon vond het maar normaal dat vader betaalde. Daar heb je tenslotte een vader voor. Die avond verliet hij het ouderlijk huis om weer te gaan feesten met zijn vrienden.

De vader schudde mismoedig zijn hoofd. Dat zou nooit meer goed komen.

Voor God kun je dan ook nooit te slecht zijn. Helaas zijn sommige mensen ‘te goed’ voor God en dat is pas echt een probleem.

Jezus had ook zo’n verhaal. Die vertelde het verhaal over een zoon die zijn vader te schande maakte. Hij stond er op dat zijn vader hem al het geld gaf dat hem toe zou komen wanneer de vader dood en begraven was. Kon hij tenminste lekker drinken en feestvieren met zijn vrienden. Jezus noemde het verhaal: “De verloren zoon.”

Gelukkig had dat verhaal een goede afloop. Toen die zoon opeens zag waar hij mee bezig was voelde hij zich beschaamd en keerde hij naar huis terug. De vader was niet eens boos op de zoon.

Jezus vertelde dat verhaal omdat Hij weet dat onze levens alleen door de vergiffenis van God echt kunnen gaan bloeien. En zo is het ook nog goed gekomen met de zoon uit dat eerdere verhaal. Want die zoon is nu een ikoon in de christelijke wereld en een voorbeeld voor iedere gelovige. Die zoon is een man die letterlijk miljoenen bij elkaar heeft geboden en zijn leven volledig in dienst stelde voor het welzijn van anderen.

Die dronkelap een voorbeeld? De sukkel die van zijn vader stal en het hart van zijn stervende moeder brak; een ikoon? Ja, want die zoon was George Müller die in de 19e eeuw weeshuizen oprichtte zonder ook maar iemand ooit om een cent te vragen. Zijn geloof is een ware inspiratie voor iedere oprechte Christen... juist omdat hij wist dat hij vergeven was, en dat zijn goedheid niet de zijne was, maar die van God.

